

ปิยะบุตร อัครวิบูลย์. (2557). การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพในครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ. โครงการพิเศษทางจิตวิทยา (สาขาวิชาจิตวิทยา). กรุงเทพฯ: คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการพิเศษ: อาจารย์สุรพันธ์ อันประดิษฐ์

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสัมพันธภาพในครอบครัวของนักเรียน 2) เปรียบเทียบสัมพันธภาพในครอบครัวของนักเรียน จำแนกตาม เพศ สถานภาพครอบครัว และการอบรมเลี้ยงดู และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ของการเห็นคุณค่าในตนเองกับสัมพันธภาพในครอบครัวของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ จำนวน 272 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ แบบสอบถาม จำนวน 4 ตอน ได้แก่ แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล การอบรมเลี้ยงดู การเห็นคุณค่าในตนเอง และสัมพันธภาพในครอบครัว สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที่แบบเป็นอิสระต่อกัน (t-test for Independent Sample) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA or f-test) และการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) คำนวณโดยการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า

1. นักเรียนที่มีเพศต่างกันมีสัมพันธภาพในครอบครัวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนที่มีสถานภาพครอบครัวต่างกันมีสัมพันธภาพในครอบครัวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ต่างกันมีสัมพันธภาพในครอบครัวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมต่างกันมีสัมพันธภาพในครอบครัวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจต่างกันมีสัมพันธภาพในครอบครัวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
6. นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้งต่างกันมีสัมพันธภาพในครอบครัวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
7. การเห็นคุณค่าในตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับสัมพันธภาพในครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01